

# Exekuce

Oznámení o skončení exekuce ve smyslu § 46 odst. 8 ex. řádu není rozhodnutím, ale pouze konstatováním, že nastaly okolnosti, pro které došlo k ukončení exekuce přímo ze zákona. Jestliže však tyto okolnosti v realitě nenastaly, je třeba uzavřít, že exekuce ze zákona neskončila a naopak stále plyne. Na tomto faktu nic nemění případné oznámení exekutora o skončení exekuce podle § 46 odst. 8 ex. řádu, které se zakládalo na okolnostech, které ve skutečnosti nenastaly.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 20 Cdo 248/2022-637 ze dne 1.3.2022)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněné FOCUS – METAL, s.r.o., se sídlem ve V.M., zastoupené Mgr. R.G., advokátem se sídlem K., proti povinné J. Č., narozené dne XY, bytem XY, zastoupené Mgr. L.D., advokátkou se sídlem ve V., pro 5 164 679 Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu ve Vsetíně pod sp. zn. 31 EXE 1123/2015, o dovolání povinné proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. února 2021, č. j. 66 Co 817/2018-580, tak, že usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. února 2021, č. j. 66 Co 817/2018-580, se zrušuje a věc se vrací Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení.

## Z odůvodnění:

1. Okresní soud ve Vsetíně usnesením ze dne 24. 5. 2018, č. j. 31 EXE 1123/2015-498, zamítl návrh J. Č., dříve Č. (manželky původního povinného J. Č., nyní na základě pravomocného usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 12. 2020, č. j. 66 Co 817/2018-565, vystupující na místě povinného), ze dne 7. 3. 2017 na zastavení exekuce v části, v níž byla vedena postižením nemovitých věcí zapsaných na LV č. XY pro obec a k. ú. XY, a to k jejich jedné polovině.

2. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 25. února 2021, č. j. 66 Co 817/2018-580, usnesení soudu I. stupně zrušil a řízení o návrhu povinné na částečné zastavení exekuce zastavil. Z oznámení soudního exekutora ze dne 9. 2. 2021, č. j. 142 EX 00528/15-478, odvolací soud zjistil, že soudní exekutor oznámil, že exekuce byla v souladu s ustanovením § 198 odst. 1 zákona č. [292/2013](#) Sb., o zvláštních řízeních soudních – dále jen z. ř. s., skončena zastavením ex lege. V rámci odvolacího řízení proto již neexistoval procesní prostor, v jehož rámci by bylo možno odvolání věcně projednat.

3. Proti usnesení odvolacího soudu podala povinná dovolání s odůvodněním, že napadené usnesení závisí na vyřešení otázky procesního práva, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena a to „zda oznámením o skončení exekuce skutečně končí exekuce zcela, či zda i po takovém oznámení je možné i nadále pokračovat ve výkonu rozhodnutí prodejem nemovitých věcí, jež má nyní dovolatelka ve svém vlastnictví?“. Přípisem ze dne 8. 6. 2021 soudní exekutor sdělil, že v exekučním řízení i nadále pokračuje (i přes dříve vydané Oznámení o skončení exekuce ze dne 9. 2. 2021) a to ohledně nemovitostí, které byly předmětem exekuce – jejich ½, kterou vlastní nynější povinná. Dovolatelka se domnívá, že není přípustné, aby exekutor zaslal účastníkům přípis, ze kterého zcela jednoznačně vyplývá, že exekuce skončila v celém rozsahu, a následně pokračoval ve vedení exekuce. Z oznámení o skončení exekuce ze dne 9. 2. 2021 přitom vycházel i sám odvolací soud, který řízení o návrhu na zastavení exekuce zastavil. Exekutor tak vyvolal právní stav, kdy nebylo možné věcně projednat návrh na zastavení exekuce a následně v řízení nadále pokračuje pod

původní spisovou značkou.

4. Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) věc projednal podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném od 30. 9. 2017 (srov. Čl. II bod 2 zákona č. [296/2017](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [292/2013](#) Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony) – dále jen „o. s. ř.“. Po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř., dospěl dovolací soud k závěru, že dovolání je přípustné, neboť rozhodnutí odvolacího soudu závisí na dosud dovolacím soudem výslovně neřešené právní otázce, zda v případě, že soudní exekutor vydá oznámení o skončení exekuce dle § 46 odst. 8 zákona č. [120/2001](#) Sb., exekučního řádu – dále jen „ex. řád“, může nadále pokračovat ve vedení exekuce, která dle jeho oznámení již zcela skončila, jestliže dodatečně zjistí, že nebyly splněny předpoklady pro konstatování, že exekuce skončila ze zákona.

5. Nejvyšší soud má za to, že v exekuci lze bez dalšího i po oznámení exekutora o skončení exekuce pokračovat, zjistí-li se dodatečně, že důvody, pro které exekutor oznámil ukončení exekuce, nebyly naplněny. Je tomu tak proto, že oznámení o skončení exekuce ve smyslu § 46 odst. 8 ex. řádu není rozhodnutím, ale pouze konstatováním, že nastaly okolnosti, pro které došlo k ukončení exekuce přímo ze zákona. Jestliže však tyto okolnosti v realitě nenastaly, je třeba uzavřít, že exekuce ze zákona neskončila a naopak stále plyne. Na tomto faktu nic nemění případné oznámení exekutora o skončení exekuce podle § 46 odst. 8 ex. řádu, které se zakládalo na okolnostech, které ve skutečnosti nenastaly.

6. V projednávané věci je podstatné, že i po smrti povinného je na místě v exekuci pokračovat pouze vůči manželce povinného, zemře-li povinný bez procesního nástupce a v době smrti povinného se exekuce vedla i vůči manželce povinného, a to ohledně majetkových hodnot, které z výlučného majetku manželky povinného nebo z majetku ve společném jmění (případně v zaniklém a dosud nevypořádaném společném jmění) do doby smrti povinného již byly exekučně postiženy (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne, sp. zn. 20 Cdo 2299/2020).

7. Odvolací soud se tedy již v době vydání dovoláním napadeného rozhodnutí měl zabývat i tím, zda manželka povinného v exekuci figuruje nikoliv jako právní nástupce povinného, ale proto, že se stala účastníkem exekuce, protože byl postižen majetek ve společném jmění manželů, případně její nyní již výlučný majetek (§ 36 odst. 2 ex. řádu). Jestliže tuto okolnost ponechal stranou a řízení o návrhu manželky povinného na částečné zastavení exekuce zastavil proto, že exekuce již vůbec neplyne, bylo právní posouzení věci z jeho strany neúplné a tudíž nesprávné, neboť exekuce za takových okolností stále trvá. Na tomto faktu nic nemění ani to, že exekutor vydal oznámení o skončení exekuce podle § 46 odst. 8 ex. řádu, neboť dovolací soud již výše vysvětlil, že toto oznámení samo o sobě nemá za následek skončení exekuce, nebyly-li v době vydání tohoto oznámení naplněny důvody pro ukončení exekuce ze zákona.

8. Vzhledem k tomu, že nejsou dány podmínky pro zastavení dovolacího řízení, pro odmítnutí dovolání, pro zamítnutí dovolání nebo pro změnu usnesení odvolacího soudu, Nejvyšší soud napadené usnesení odvolacího soudu podle ustanovení § 243e odst. 1 o. s. ř. zrušil a věc mu (Krajskému soudu v Ostravě) vrátil k dalšímu řízení (srov. § 243e odst. 2 věta první o. s. ř.).

## Další články:

- [Daňová exekuce](#)
- [Cenové rozhodnutí rozporné se zákonem](#)
- [Autonomie vůle](#)
- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zmatečnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Střídavá péče](#)
- [Restituce](#)
- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)